

Sygn. akt III AUz 426/16

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Grażyna Czyżak (spr.)

Sędziowie: SA Daria Stanek

SA Barbara Mazur

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2016 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy G. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w E.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek zażalenia biegłego sądowego dr n. med. A. Z.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Elblągu - IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 18 maja 2016 r. w sprawie IV U 1296/15

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego w Elblągu - IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 18 maja 2016 r. w sprawie IV U 1296/15 w ten sposób, że przyznać biegłemu sądowemu dr n. med. A. Z. kwotę **563 (pięćset sześćdziesiąt trzy) złote** wynagrodzenia za sporządzenie opinii sądowo-lekarskiej, które wypłacić ze Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Elblągu.

SSA Grażyna Czyżak SSA Daria Stanek SSA Barbara Mazur

Sygn. akt III AUz 426/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 maja 2016 r. w sprawie IV U 1296/15 w E. - IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w punkcie pierwszym przyznał biegłemu sądowemu A. Z. kwotę **405,36** zł tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii sądowo-lekarskiej, w pozostałym zakresie oddalając wniosek (punkt drugi).

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd I instancji stwierdził, iż ilość godzin poświęcona przez biegłego sądowego na czynności związane ze sporządzeniem opinii (łącznie 12,5) jest wygórowana. Zdaniem Sądu, opierając się tylko na zwykłym doświadczeniu życiowym mając na uwadze obszerność materiału dowodowego (w tym dokumentacji medycznej), a **także stopień** skomplikowania przedmiotu sprawy należało uznać, że wykonanie niezbędnych czynności do sporządzenia opinii nie zajęły biegłemu więcej niż 9 godzin pracy (czytanie i analiza akt – 2 godz., badania pacjenta 1 godz., sporządzenie i opracowanie opinii (...) godz. i przygotowanie dokumentów 1 godz.). Przy

tych ustaleniach, Sąd miał na uwadze potrzebny łącznie poświęcony na poszczególne czynności, które następowały bezpośrednio po sobie tworząc jeden ciąg czasowy. Zatem Sąd Okręgowy uznał, że biegłemu z tytułu wynagrodzenia za sporządzenie opinii należało przyznać kwotę 405,36 zł (9 godz. x 45,04 zł), odmawiając przyznania wynagrodzenia w pozostałym zakresie.

Zażalenie na postanowienie wywiódł biegły sądowy wnosząc o zasądzenie wynagrodzenia w całości, tj. w kwocie 563 zł. Wskazał, że swoją pracę wykonał należycie, zgodnie z procedurą, oraz zgodnie z załączoną kartą pracy biegłego. Kwestionowanie godzin faktycznie wykonanej pracy nijak się ma do jej zakresu i tematu, gdzie biegły ma w swej konkluzji zamieścić przede wszystkim wynik przeprowadzonego samodzielnie procesu myślowego (po czytaniu akt, badaniu pacjenta, analizie danych medycznych, itd.), by dać wykładnię orzeczniczo-medyczną, przydatną do wydania postanowienia sądowego. Biegły sądowy wykonał pracę w czterech nie następujących po sobie okresach. Ponadto w przedmiotowym rachunku nie umieścił: zapoznania się z bieżącą fachową literaturą dotyczącą przedmiotu sprawy (zawarte w opracowaniu opinii), kosztów biurowo-administracyjnych i kosztów transportu akt do Sądu (zawarte w przygotowaniu dokumentów).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie biegłego sądowego dr n. med. A. Z. okazało się zasadne.

Stosownie do treści art. 288 zd. 1 k.p.c. biegły ma prawo żądać wynagrodzenia za stawiennictwo do sądu i wykonaną pracę.

Przepis art. 89 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 623) wskazuje, iż biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę oraz zwrot poniesionych przez niego wydatków niezbędnych dla wydania opinii (ust. 1). Wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę ustala się uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy a wysokość wydatków, o których mowa w ust. 1 - na podstawie złożonego rachunku (ust. 2). Wynagrodzenie biegłych oblicza się według stawki wynagrodzenia za godzinę pracy albo według taryfy zryczałtowanej określonej dla poszczególnych kategorii biegłych ze względu na dziedzinę, w której są oni specjalistami. Podstawę obliczenia stawki wynagrodzenia za godzinę pracy i taryfy zryczałtowanej stanowi ułamek kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa (ust. 3). Do wynagrodzenia biegłych z zakresu medycyny szczegółowo odnosi się § 7 ust.

1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określania stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz. U. 2013 r., Nr 518) zgodnie, z którym wynagrodzenie za wykonaną pracę biegłych z dziedziny medycyny, w zakresie czynności opisanych w załączniku nr 1 do rozporządzenia, można określić według stawki albo taryfy zryczałtowanej wskazanej w tym załączniku.

W aktualnym stanie prawnym biegłym umożliwiono dokonanie wyboru metody obliczania wynagrodzenia. Wniosek biegłego w przedmiocie wyboru metody obliczania wynagrodzenia nie wiąże Sądu w sposób bezwzględny, jednak zakwestionowanie metody wybranej przez biegłego wymaga uzasadnienia, odwołującego się w szczególności do kryteriów wskazanych w art. 89 ust.

2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Kryteria te pozwalają na weryfikację przez Sąd, na podstawie karty pracy biegłego, przedłożonego rachunku określającego wysokość wynagrodzenia. Treść karty pracy obejmująca szczegółowe wymienienie czynności, jakich biegły dokonał w związku z opracowaniem opinii, jak również czasu poświęconego na każdą z tych czynności, zobowiązuje sąd do konkretnego ustosunkowania się do tych danych (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 1966 r., I CR 93/6).

Sąd II instancji miał przy tym na względzie, iż Sąd może skorygować wskazaną przez biegłego w karcie pracy liczbę godzin niezbędnych do sporządzenia opinii, gdyż rozstrzygające znaczenie ma nie ilość czasu rzeczywiście poświęconego przez biegłego w celu sporządzenia opinii, ale ilość czasu niezbędnego do jej prawidłowego opracowania

przez specjalistę w danej dziedzinie, jednakże miał przy tym na względzie, że ilość czasu, którą trzeba poświęcić na określoną czynność jest zależna od indywidualnych cech wykonawcy i rodzaju czynności (por. orzeczenie SN z dnia 18 sierpnia 1959 r., I CZ 82/59, OSNCK 1961, nr 2, poz. 41).

W niniejszej sprawie biegły sądowy w karcie pracy wskazał, że na czytanie akt poświęcił 2,5 godz., analizę dokumentacji 1,5 godz., badanie ubezpieczonego 1 godz., sporządzenie i opracowanie opinii 6,5 godz., przygotowanie dokumentów 1 godz., łącznie 12,5 godziny.

Sąd Okręgowy powołując się na doświadczenie życiowe i mając na uwadze obszerność materiału dowodowego (w tym dokumentacji medycznej), a **także stopień** skomplikowania przedmiotu sprawy uznał, że ilość godzin poświęcona przez biegłego sądowego na czynności związane ze sporządzeniem opinii (łącznie 12,5) jest wygórowana. Zdaniem Sądu wykonanie niezbędnych czynności do sporządzenia opinii nie zajęły biegłemu więcej niż 9 godzin pracy (czytanie i analiza akt – 2 godz., badania pacjenta 1 godz., sporządzenie i opracowanie opinii 5 godz. i przygotowanie dokumentów 1 godz.).

Sąd Apelacyjny nie podziela stanowiska Sądu I instancji. Biegły sądowy w zażaleniu wyjaśnił, że swoją pracę wykonał należycie, zgodnie z procedurą oraz zgodnie z załączoną kartą pracy.

Biegły sądowy wykonał pracę w czterech nie następujących po sobie okresach, do czego miał prawo, a to każdorazowo mogło wymagać od niego dodatkowego czasu na „odświeżenie informacji na temat sprawy”. Sąd Okręgowy nie wyjaśnił dlaczego należało zmniejszyć czas pracy biegłego sądowego np. w zakresie czytania akt z 2,5 godz. na 2 godz.

Sąd Apelacyjny mając na uwadze skrupulatność i staranność opracowania sześciostronicowej opinii uznał, że przygotowanie jej zajęło biegłemu sądowemu tyle czasu, ile wskazał przy poszczególnych czynnościach w karcie pracy. Nie zachodziły podstawy do obniżenia wysokości wynagrodzenia biegłego, bowiem ilość godzin w wymiarze 12,5 nie była wygórowana.

Wysokość stawki przyjęta przez biegłego sądowego – 45,04 zł – odpowiada § 3 ust. 3 ww. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. zgodnie, z którym w przypadku biegłych posiadających – tak jak skarżący - stopień naukowy doktora stawka wynosi 2,55 %. Ustawa budżetowa na rok 2016 z dnia z dnia 25 lutego 2016 r. (Dz.U. z 2016r. poz. 278) w art. 9 ust. 1 pkt 2 lit. a stanowi, iż kwota bazowa dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe wynosi 1.766,46 zł, wobec czego kwota 45,04 zł odpowiada stawce godzinowej, której może żądać skarżący.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny, na mocy art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji postanowienia.

SSA Grażyna Czyżak SSA Daria Stanek SSA Barbara Mazur